

Už sem zapoměla na matku,
zapomenu aj na zahrádku,
v keréj sem stála,
kvítí trhała,
chłapcom dávała.

Už sem zapoměla na bratra,
také zapomenu na vráta,
v kerých sem stála,
si namľúvała,
do bílého dňa.

Ešče tě, synečku, přistrójím,
a potom já tobě vypovím,
včil ti to povím:
o tě nestójím,
o tě nestójím.

663.

Z M. Vrbky.

Mírně.

Pochválem buď Pán Ježiš! Pri-šeľ sem k Vám, co ro - bíš?

Ked si prišeľ, vitaj, na mňa sa ne-pý - taj, podľa mňa si-

ne - se-daj.

Pochválem buď Pán Ježiš!
Prišeľ sem k Vám: Co robíš?
[: Ked si prišeľ, vitaj,
na mňa sa nepýtaj,
podľa mňa si neseďaj. :]

Co to milá hovoríš,
snad že o mňa nestojíš,
[: nemám v světě jinú,
krom teba jedínú
galánečku uprimnú. :]

A já půjdem na vojnu,
slúžit císari pánu,
[: tri roky vyslúžím,
potom sa ožením,
veznu si ťa za ženu. :]

Nechod', miľý, na vojnu,
na vojně ťa zabíjú,
[: rači ostaň doma,
a já budem tvoja
galánečka uprimná. :]